ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ເລກທີ 2983/ກປ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 SEP 2014

ຂໍ້ຕົກລົງ
ຂອງລັດຖະມົນຕີ
ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ

- ອີງຕາມດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີເລກທີ 136/ນຍ, ລົງວັນທີ 05 ມີນາ 2010 ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ;
- ອີງຕາມດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 262/ນຍ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2012 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງ ກົມສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ ເລກທີ 2971/ກສກສ, ລົງວັນທີ 19 ກັນຍາ 2014.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະການບໍລິການລວມໝູ່ດ້ານກະສິກຳ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວກາຍເປັນຂະບວນຜະລິດສິນຄ້າ ແລະສ້າງລາຍຮັບ ແນໃສ່ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວກະສິກອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງຊາດ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 2 ສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ

ສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ: "ສະຫະກອນ" ແມ່ນການຈັດຕັ້ງວິສາຫະກິດລວມໝູ່ຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ສະໝັກໃຈສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ ໃນການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າພ້ອມທັງໃຫ້ການບໍລິການດ້ານການສະໜອງປັດໃຈການຜະລິດ, ສິນເຊື່ອ ແລະການຈຳໜ່າຍຜົນຜະລິດ, ລວມທັງການຮັບປະກັນທາງດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມ ລະຫວ່າງສະມາຊິກ ແລະຄອບຄົວຂອງສະມາຊິກດ້ວຍກັນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. **ການຈົດທະບຽນ** ໝາຍເຖິງ ການຮັບຮອງກ່ຽວກັບການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນສະຫະກອນຜະລິດດ້ານກະສິກຳຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ; Ay

2. ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ ໝາຍເຖິງ ຄະນະບຸກຄົນທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງສະມາຊິກສະຫະກອນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງຈາກກອງປະຊຸມສະມາຊິກ ໃຫ້ດຳລົງຕຳແໜ່ງເປັນຄະນະບໍລິຫານງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດລະບຽບຂອງສະຫະກອນ;

3. ພັນທະຂອງສະມາຊິກ ໝາຍເຖິງ ໜ້າທີ່ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບສະມາຊິກທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງສະຫະກອນ;

4. ຊາວກະສິກອນ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳເປັນອາຊີບ ເຊັ່ນ: ປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ແລະການປະມົງ;

5. ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການກຸ່ມຮຽນຮູ້ມາແລ້ວ ພ້ອມກັນສະໝັກໃຈສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະກັນໃນການວາງແຜນການຜະລິດ, ຊ່ວຍກັນຄ້ຳປະກັນແຫຼ່ງທຶນ, ຮ່ວມກັນຊື້ປັດໃຈການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ຮ່ວມກັນຂາຍຜົນຜະລິດ ແລະຊ່ວຍເຫຼືອກັນທາງດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມລະຫວ່າງສະມາຊິກ ແລະຄອບຄົວຂອງສະມາຊິກດ້ວຍກັນ;

6. ການໃຫ້ບໍລິການສິນເຊື່ອ ໝາຍເຖິງ ການສົ່ງເສີມໃຫ້ສະມາຊິກສະຫະກອນຮູ້ຈັກການປະຢັດ, ຮູ້ຈັກອອມຊັບ ແລະສາມາດໃຫ້ບໍລິການເງິນກູ້ແກ່ສະມາຊິກນຳໄປໃຊ້ຈ່າຍເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ ຫຼືນຳໄປເຮັດການຜະລິດ;

7. ການບໍລິຫານ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສະຫະກອນ ດ້ວຍຄວາມໂປ່ງໃສ,ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບ ແລະການເປີດໂອກາດໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ມີການກວດສອບ;

8. ແຜນການດຳເນີນງານຂອງສະຫະກອນ ໝາຍເຖິງ ແຜນກິດຈະການທີ່ສະຫະກອນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງ ແລະເປົ້າໝາຍຂອງຕົນ;

9. ດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ໝາຍເຖິງ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 136/ນຍ, ລົງວັນທີ 05 ມີນາ 2010 ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການ ແລະນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຕໍ່ສະຫະກອນ

ໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານຂອງສະຫະກອນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 4 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ສຳລັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຂອງລັດຕໍ່ສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 5 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 5 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2
ການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ

ມາດຕາ 6 ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງ

ສະຫະກອນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຊາວກະສິກອນ ທີ່ຖືສັນຊາດລາວ ຊຶ່ງໄດ້ຜ່ານຂະບວນການຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະບໍລິການດ້ານກະສິກຳທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະມີຄວາມສະໝັກໃຈເຂົ້າເປັນສະຫະກອນ;

2. ມີຄະນະກຳມະການ ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ສະໝັກໃຈຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ຄົນ;

3. ມີກົດລະບຽບ, ແຜນດຳເນີນກິດຈະການ, ມີຫ້ອງການ, ມີທຶນ ແລະຊັບສິນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 7 ການສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ

ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນຕາມມາດຕາ 6 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະໄດ້ດໍາເນີນການຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ແລະ 8 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ເພື່ອປະກອບເອກະສານຂໍສ້າງຕັ້ງນໍາຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້ປະຈໍາເມືອງ ບ່ອນທີ່ຫ້ອງການສະຫະກອນຈະຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 8 ການພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບເອກະສານສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກໍາແລ້ວ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້ປະຈໍາເມືອງ ຕ້ອງດໍາເນີນການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກໍາຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ໄດ້ ຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມທັງອະທິບາຍເຫດຜົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຮັບຊາບ.

ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກໍາ ມີກໍານົດໃຊ້ໄດ້ ສາມປີ, ກ່ອນໝົດກໍານົດສາມເດືອນ ສະຫະກອນທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກສືບຕໍ່ດໍາເນີນກິດຈະການ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດແລ້ວນັ້ນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້ປະຈໍາເມືອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 9 ກົດລະບຽບ ແລະຊື່ຂອງສະຫະກອນ

ກົດລະບຽບຂອງສະຫະກອນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 9 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ສະຫະກອນຜະລິດກະສິກໍາ ອາດມີຊື່ສະເພາະເຊັ່ນ: ສະຫະກອນປູກພືດ, ລ້ຽງສັດ, ການປະມົງ ແລະການບໍລິການ ແຕ່ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 10 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 10 ການຈົດທະບຽນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກໍາແລ້ວ ສະຫະກອນ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານເພື່ອຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນນໍາຫ້ອງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະການຄ້າເມືອງ ແລະຈະມີຖານະນິຕິບຸກຄົນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ແລະ 12 ຂອງດໍາລັດສະຫະກອນ.

ໝວດທີ 3
ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສະຫະກອນແລະສະມາຊິກສະຫະກອນ

ມາດຕາ 11 ສິດຂອງສະຫະກອນ

ສິດຂອງສະຫະກອນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 13 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 12 ໜ້າທີ່ຂອງສະຫະກອນ

ນອກຈາກປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 14 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນແລ້ວ ຍັງມີໜ້າທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນໄຫວຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ແລະລະບຽບຂອງສະຫະກອນ;
2. ສ້າງແຜນການເຄື່ອນໄຫວດໍາເນີນທຸລະກິດການຜະລິດ ແລະການບໍລິການຂອງສະຫະກອນ ປະຈໍາເດືອນ, ປະຈໍາງວດ ແລະປະຈໍາປີ;
3. ປັບປຸງສະຫະກອນໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ ແລະເຂັ້ມແຂງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
4. ສ້າງໃຫ້ມີສະຫວັດດີການແກ່ສະມາຊິກ, ຄອບຄົວ ແລະສັງຄົມ;
5. ຈັດກອງປະຊຸມປະຈໍາງວດ, ປະຈໍາປີ ແລະກອງປະຊຸມເລືອກຕັ້ງຄະນະບໍລິຫານຂອງສະຫະກອນ;
6. ລາຍງານປະຈໍາປີ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ສະຫະກອນດໍາເນີນການຢູ່ໄດ້ຮັບຊາບ;
7. ກໍລະນີ ມີການປ່ຽນແປງຄະນະກໍາມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ ຕ້ອງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນ 4

ໃຫ້ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ປະຈຳເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ ຮັບຊາບພາຍໃນ ສິບ ວັນລັດຖະການ;

8. ກໍລະນີໄດ້ຮັບການກູ້ຢືມ ຫຼືໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນຈາກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຮັບຊາບຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 13 ເງື່ອນໄຂການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ແລະການສິ້ນສຸດການເປັນສະມາຊິກສະຫະກອນ

ບຸກຄົນທີ່ມີຈຸດປະສົງເຂົ້າເປັນສະມາຊິກສະຫະກອນ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ແລະປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 15 ແລະ 16 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ສະມາຊິກສະຫະກອນຈະສິ້ນສຸດລົງ ຍ້ອນການເສຍຊີວິດ, ສະໝັກໃຈລາອອກ ຫຼືມີການລະເມີດກົດລະບຽບຂອງສະຫະກອນຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະເຫດຜົນອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນມາດຕາ 18 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 14 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກ

ນອກຈາກປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 17 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນແລ້ວ ຍັງມີໜ້າທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊື່ອມຊຶມແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ດ້ານວຽກງານກະສິກຳໃຫ້ໜັກແໜ້ນ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ທາງດ້ານເຕັກນິກວິທະຍາການໃນການປູກ, ການລ້ຽງ ແລະການປຸງແຕ່ງ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ;
3. ມີສິດສະເໜີຂໍ້ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນກົດລະບຽບຂອງສະຫະກອນ.

ໝວດທີ 4
ໂຄງປະກອບຂອງສະຫະກອນ

ມາດຕາ 15 ໂຄງປະກອບຂອງສະຫະກອນ

ໂຄງປະກອບຂອງສະຫະກອນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກອງປະຊຸມຂອງສະຫະກອນ;
2. ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ;
3. ຄະນະກວດກາສະຫະກອນ;
4. ຜູ້ຈັດການສະຫະກອນ;
5. ນາຍບັນຊີສະຫະກອນ;
6. ພະນັກງານວິຊາການຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 16 ກອງປະຊຸມຂອງສະຫະກອນ

ກອງປະຊຸມຂອງສະຫະກອນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງສູງສຸດຂອງສະຫະກອນ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ: ກອງປະຊຸມສາມັນ ແລະກອງປະຊຸມວິສາມັນ. ກອງປະຊຸມສາມັນ ເປີດຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ, ສ່ວນກອງປະຊຸມວິສາມັນ ຈະເປີດຂຶ້ນເມື່ອໃດກໍໄດ້ ແລະສາມາດນຳເອົາທຸກບັນຫາເຂົ້າມາພິຈາລະນາໄດ້ຫາກເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

ສຳລັບການຮຽກປະຊຸມ, ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າ, ມະຕິກອງປະຊຸມ, ປະທານກອງປະຊຸມ ແລະສິດໜ້າທີ່ຂອງກອງປະຊຸມສາມັນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 20, 21, 22, 23 ແລະ 24 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 17 ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ

ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງບຸກຄະລາກອນຂອງສະຫະກອນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍມີການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບພາຍໃນຢ່າງລະອຽດ. ຈຳ 4ч

ນວນຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ ຕ້ອງແທດເໝາະກັບຈຳນວນສະມາຊິກ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສາມ ຄົນ ແລະບໍ່ເກີນ ເກົ້າ ຄົນ ໂດຍໃຫ້ເປັນຈຳນວນຄີກ.

ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ ມີອາຍຸການ ສາມ ປີ ແລະສາມາດຖືກເລືອກຕັ້ງໃໝ່ໄດ້ ຕາມການເຫັນດີຂອງສະມາຊິກ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມ ສະໄໝຕິດຕໍ່ກັນ. ໃນກໍລະນີຕຳແໜ່ງຂອງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານໃດໜຶ່ງຫວ່າງລົງ, ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ ມີສິດແຕ່ງຕັ້ງສະມາຊິກຜູ້ໃດໜຶ່ງ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແທນຈົນກວ່າຈະມີການເລືອກຕັ້ງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານຊຸດໃໝ່.

ສຳລັບປະທານ ແລະຮອງປະທານຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ, ຄຸນວຸດທິຂອງກຳມະການບໍລິການ, ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ, ການພົ້ນຈາກການເປັນກຳມະການບໍລິຫານ ແລະສິດໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 27, 28, 29, 30, 31 ແລະ 34 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 18 ຄະນະກວດກາສະຫະກອນ

ຄະນະກວດກາສະຫະກອນ ແມ່ນຄະນະກວດສອບພາຍໃນຂອງສະຫະກອນ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະປົດຕຳແໜ່ງໂດຍກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນຂອງສະຫະກອນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກແຕ່ ສາມຄົນຂຶ້ນໄປ, ໃນນັ້ນ ໜຶ່ງຄົນຕ້ອງມີປະສົບການດ້ານບັນຊີ.

ສຳລັບສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ກວດກາສະຫະກອນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 33 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 19 ຜູ້ຈັດການສະຫະກອນ

ຜູ້ຈັດການສະຫະກອນ ແມ່ນຜູ້ບໍລິຫານວຽກງານປະຈຳວັນ ໃນຂອບເຂດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງສະຫະກອນ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼືປົດຕຳແໜ່ງໂດຍຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ.

ສຳລັບສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຈັດການສະຫະກອນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 32 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 20 ນາຍບັນຊີສະຫະກອນ

ນາຍບັນຊີສະຫະກອນ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີມາດຖານ ແລະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ ໃຫ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນນາຍບັນຊີ. ສຳລັບ ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງນາຍບັນຊີ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ.

ມາດຕາ 21 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍ

ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ, ຜູ້ຈັດການ, ຜູ້ກວດກາ, ນາຍບັນຊີ ແລະພະນັກງານວິຊາການຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທຳຂອງຕົນເອງ ໃນກໍລະນີປະຕິບັດເກີນຂອບເຂດສິດ - ໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫຼືສໍ້ໂກງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ ແລະໝູ່ຄະນະຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 5
ການເງິນ, ການຄວບ, ການແຍກ ແລະການຍຸບເລີກສະຫະກອນ

ມາດຕາ 22 ການເງິນສະຫະກອນ

ທຶນ ຫຼືເງິນຂອງສະຫະກອນ ໄດ້ມາຈາກ: ທຶນຕົນເອງ, ທຶນກູ້ຢືມ ແລະທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼືສະໜັບສະໜູນໃນຮູບການຕ່າງໆ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. Ak

ສໍາລັບການປະກອບທຶນຂອງສະມາຊິກ, ຜົນຕອບແທນ, ເງິນສ່ວນແບ່ງຈາກການດໍາເນີນທຸລະກິດຮ່ວມ, ຄັງສໍາຮອງ, ຄ່າທໍານຽມ, ເງິນຝາກ, ຄັງສະສົມ ເພື່ອການສຶກສາ ແລະການພັດທະນາສະຫະກອນ ແລະຊັບສົມບັດຫຼື ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ລັດລົງທຶນໃຫ້ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 ແລະ 44 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 23 ການຄວບ, ການແຍກ ແລະຍຸບເລີກສະຫະກອນ

ສະຫະກອນ ອາດຈະຄວບເຂົ້າກັນ, ແຍກເປັນຫຼາຍສະຫະກອນ ແລະຍຸບເລີກໄດ້ ຕາມການເຫັນດີເປັນເອກະສັນຂອງສະມາຊິກ ແລະເຈົ້າໜີ້ ກໍບໍ່ໄດ້ຄັດຄ້ານ.

ສໍາລັບ ຫຼັກການໃນການຄວບ, ການແຍກ ແລະການຍຸບເລີກ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 45, 46 ແລະ 47 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ໝວດທີ 6
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະການກວດກາສະຫະກອນ

ມາດຕາ 24 ການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກໍາຢ່າງລວມສູນ ແລະເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນ ກົມສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະສະຫະກອນ;
2. ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນ ຂະແໜງສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະສະຫະກອນ;
3. ຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນ ໜ່ວຍງານສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະສະຫະກອນ;
4. ຂັ້ນບ້ານ ແມ່ນ ໜ່ວຍງານກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້ບ້ານ.

ມາດຕາ 25 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກົມສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະສະຫະກອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກໍາ ກົມສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະສະຫະກອນ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້ ໃນການສົ່ງເສີມ, ພັດທະນາ ແລະຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້ ຢ່າງລວມສູນ ແລະເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມພັດທະນາ ແລະຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ ແລ້ວນໍາສະເໜີຕໍ່ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະສຶກສາອົບຮົມ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຫະກອນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະທົ່ວເຖິງ;
4. ກໍ່ສ້າງ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ ທາງດ້ານການເມືອງແນວຄິດ, ຄຸນສົມບັດ, ຈັນຍາບັນ ແລະວິຊາສະເພາະໃຫ້ໜັກແໜ້ນ;
5. ສ້າງຄູ່ມື ແລະສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານຈັດການ ແລະດໍາເນີນງານໃຫ້ແກ່ສະຫະກອນ;
6. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກົມ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນພາກລັດ, ຜູ້ປະກອບກິດຈະການ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການພັດທະນາສະຫະກອນ;
7. ຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ແນະນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສົ່ງເສີມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະເອື້ອອໍານວຍໃນການກວດສອບສະຫະກອນຂອງບັນດາແຂວງ ແລະເມືອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 26 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ຂະແໜງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນມີສິດແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ ກົມສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາສະຫະກອນ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະສຶກສາອົບຮົມລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາສະຫະກອນ ພາຍໃນແຂວງ ແລະນະຄອນຫຼວງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
3. ກໍ່ສ້າງ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາສະຫະກອນ ທາງດ້ານການເມືອງແນວຄິດ, ຄຸນສົມບັດ, ຈັນຍາບັນ ແລະວິຊາສະເພາະໃຫ້ໜັກແໜ້ນ;
4. ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ ແລະດຳເນີນງານໃຫ້ແກ່ສະຫະກອນ;
5. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນພາກລັດ, ຜູ້ປະກອບກິດຈະການ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການພັດທະນາສະຫະກອນຢູ່ພາຍໃນແຂວງ;
6. ຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສົ່ງເສີມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະເອື້ອອຳນວຍການກວດສອບສະຫະກອນຂອງບັນດາເມືອງ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 27 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງໜ່ວຍງານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ໜ່ວຍງານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະເອື້ອອຳນວຍ ໃນການກວດກາສະຫະກອນຢູ່ພາຍໃນເມືອງຂອງຕົນ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະສຶກສາອົບຮົມລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາສະຫະກອນ ພາຍໃນເມືອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
3. ກໍ່ສ້າງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ບຸກຄະລາກອນ ໃນແຕ່ລະຫົວໜ່ວຍສະຫະກອນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະການຂອງສະຫະກອນ ໃຫ້ມີມາດຕະຖານທີ່ໜັກແໜ້ນ;
4. ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະການຕະຫຼາດໃຫ້ແກ່ສະຫະກອນ;
5. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນພາກລັດ, ຜູ້ປະກອບກິດຈະການ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການພັດທະນາສະຫະກອນຢູ່ພາຍໃນເມືອງ;
6. ຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສົ່ງເສີມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະເອື້ອອຳນວຍໃນການກວດສອບສະຫະກອນ ຂອງບັນດາຫົວໜ່ວຍສະຫະກອນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວເມືອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ອະນຸມັດການສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ແລະອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ຕາມມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 28 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງໜ່ວຍງານກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ໜ່ວຍງານກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ບ້ານ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະສຶກສາອົບຮົມລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຫະກອນ ໃຫ້ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານຂອງຕົນໄດ້ຮັບຊາບ ແລະເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການກວດກາສະຫະກອນທີ່ຕັ້ງຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;

4. ລາຍງານສະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນທີ່ຕັ້ງໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງຊາບເປັນປົກກະຕິ;

5. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສະຫະກອນ ແລະປຶກສາຫາລື ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຕາມການຮຽກເຊີນຂອງຄະນະກໍາມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ;

6. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 29 ການກວດກາສະຫະກອນ

ການກວດກາສະຫະກອນ ແມ່ນການຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນຕາມຫຼັກການຂອງການກວດກາ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາຕາມແຜນການ ສາມ ເດືອນ, ຫົກ ເດືອນ ແລະປະຈໍາປີ;

2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການປົກກະຕິ ແຕ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າກ່ອນ ຢ່າງໜ້ອຍ ເຈັດ ວັນ;

3. ການກວດກາໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ແມ່ນການກວດກາອັນຮີບດ່ວນ ແລະບໍ່ຢູ່ໃນແຜນການ.

ອົງການກວດກາສະຫະກອນ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາສະຫະກອນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກວດກາກໍາມະການບໍລິຫານ, ນາຍບັນຊີ, ຜູ້ຈັດການ ແລະພະນັກງານວິຊາການປະຕິບັດກົດລະບຽບ ແລະມະຕິຂອງສະມາຊິກສະຫະກອນ;

2. ກວດກາ, ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດ້ານການເງິນ, ການບັນຊີ, ການນໍາໃຊ້ທຶນ ແລະຊັບສິນບັດຕ່າງໆຂອງສະຫະກອນ;

3. ກວດສອບການຮ່ວມມືຈາກສະມາຊິກ;

4. ການກວດສອບກິດຈະການຂອງສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 31 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບສະຫະກອນການຜະລິດກະສິກໍາ ເປັນຕົ້ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງສະມາຊິກ, ສະມາຊິກກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນດ້ວຍກັນ ຫຼືກັບພາກສ່ວນອື່ນ ສາມາດດໍາເນີນການແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ່ຍ ຫຼືການປະນີປະນອມກັນ;

2. ແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານໂດຍຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້ ຊຶ່ງມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກໍາມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;

4. ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.

ໝວດທີ 7
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 32 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະຕິດຕາມກວດກາຂະບວນການຜະລິດ ແລະການບໍລິການລວມໝູ່ດ້ານກະສິກໍາ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ

4. ລາຍງານສະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນທີ່ຕັ້ງໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງຊາບເປັນປົກກະຕິ;

5. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສະຫະກອນ ແລະປຶກສາຫາລື ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຕາມການຮຽກເຊີນຂອງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ;

6. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 29 ການກວດກາສະຫະກອນ

ການກວດກາສະຫະກອນ ແມ່ນການຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນ ຕາມຫຼັກການຂອງການກວດກາ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາຕາມແຜນການ ສາມ ເດືອນ, ຫົກ ເດືອນ ແລະປະຈຳປີ;

2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການປົກກະຕິ ແຕ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າກ່ອນ ຢ່າງໜ້ອຍ ເຈັດ ວັນ;

3. ການກວດກາໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ແມ່ນການກວດກາອັນຮີບດ່ວນ ແລະບໍ່ຢູ່ໃນແຜນການ.

ອົງການກວດກາສະຫະກອນ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາສະຫະກອນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກວດກາກຳມະການບໍລິຫານ, ນາຍບັນຊີ, ຜູ້ຈັດການ ແລະພະນັກງານວິຊາການປະຕິບັດກົດລະບຽບ ແລະມະຕິຂອງສະມາຊິກສະຫະກອນ;

2. ກວດກາ, ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດ້ານການເງິນ, ການບັນຊີ, ການນຳໃຊ້ທຶນ ແລະຊັບສິນບັດຕ່າງໆຂອງສະຫະກອນ;

3. ກວດສອບການຮ່ວມມືຈາກສະມາຊິກ;

4. ການກວດສອບກິດຈະການຂອງສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 31 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບສະຫະກອນການຜະລິດກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງສະມາຊິກ, ສະມາຊິກກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນດ້ວຍກັນ ຫຼືກັບພາກສ່ວນອື່ນ ສາມາດດຳເນີນການແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ່ຍ ຫຼືການປະນີປະນອມກັນ;

2. ແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານໂດຍຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ຊຶ່ງມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;

4. ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.

ໝວດທີ 7
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 32 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະຕິດຕາມກວດກາຂະບວນການຜະລິດ ແລະການບໍລິການລວມໝູ່ດ້ານກະສິກຳ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຈຸ

ແລະປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 33 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝແລະລົງໂທດຕາມກໍລະນີໜັກ ຫຼືເບົາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 8
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 34 ກາປະທັບ

ສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ມີກາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ແລະຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 35 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກົມສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຜັນຂະຫຍາຍຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເປັນບົດແນະນຳ, ປຶ້ມຄູ່ມື ຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ສຳລັບບັນດາສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະເຄື່ອນໄຫວມາກ່ອນນັ້ນ ໃຫ້ປະກອບເອກະສານ ສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນນຳຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ເມືອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 36 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ບັນດານິຕິກຳຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ທີ່ອອກກ່ອນນັ້ນ ຫາກມີເນື້ອໃນຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້

ວິໄລວັນ ພົມເຂ